

لمعة الاعتقاد

Dostatečnost v otázkách věroučných

الإمام موفق الدين المقدسي

imám Muweffeku d-Dín ibn Kudáma al-Makdísí

Z anglického překladu Ismaela Alarcona přeložila Asma Rudolfová,

kontrola a recenze překladu Alí Větrovec

zdroj: www.al-ibaana.com.

O knize:

Toto je překlad klasického pojednání Lum'at-ul-'Itikád velkého imáma Abú Muhammeda Muweffeku d-Dín ibn Kudámy Al-Makdisího (z. 620 AH), necht' se nad ním Bůh smiluje.

V této knize imám Ibn Kudáma představuje učení selef, jak je obyčejem učenců Ahlu s-Sunna we l-Džemá'a v každém století – aby uchovali původní učení víry zapsáním do knih a jeho šířením. Tak se toto učení stalo dobře známým mezi učenci a bylo studováno ve shromážděních. Toto pojednání je vlastně stále studováno a hodnoceno studenty vědění po celém světě.

Tato kniha byla nedávno vysvětlena imámem Muhammedem bin Sálih Al-'Usejmínem a byla stanovena jako studijní text Výborem vzdělávacích institucí v Saudské Arábii. Všechny poznámky pod čarou a hadísy byly ve zkrácené formě převzaty z Ašraf bin 'Abdulmaksúdovy kontroly Ibnu l-'Usejmínova vysvětlení "Dostatečnosti v otázkách věroučných".

Prosíme Alláha, aby toto pojednání učinil prospěšným pro studenty vědění, aby studovali a dosáhli pochopení svého náboženství.

Publikace Al-Ibaanah E-Books

Obsah

- 1) Úvod
- 2) Řeč Boží
- 3) Korán je Řečí Boží
- 4) O Soudném dni věřící uvidí svého Pána
- 5) Božské rozhodnutí a určení Boží
- 6) Ímán (víra) je řeč a činy
- 7) Muhammed, Pečeť proroků

ÚVOD

Všechna chvála náleží Alláhu, Jedinému chválenému v každém jazyce, Jedinému uctívanému v každé době. Není místo, o kterém by neměl vědění, ani žádná záležitost zcela nezaujímá Jeho pozornost před jinou. Je daleko nad všechny k Němu přirovnávané, kteří by s Ním chtěli soupeřit a stejně tak nemá žádnou ženu, ani děti. Jeho rozhodnutí se uskutečňuje na všech Jeho služebnících.

لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

"A není nic, co by podobné Mu bylo a On slyšíci je i jasnozřivý." (Šúra/Porada (42):11)

Jemu náleží nejlepší z Jmen a nejčestnější z Vlastností.

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى وَإِنْ تَجَهَّرَ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى

"Milosrdný - On na trůnu svém vznešeně sedí a vše, co na nebesích je a na zemi, mezi nimi i pod povrchem země, Jemu náleží. A jestliže slova svá hlasitě pronášíš, (je to zbytečné), vždyť On zajisté zná tajemství, byť sebelépe bylo skryté; Bůh - a není božstva kromě Něho a Jemu jména překrásná přísluší!" (Tá Há (20):5-8)

Jeho vědomost obklopuje vše. Podrobuje si všechna stvoření Svou Ctí a Vládou. A Jeho vědění a milosrdenství zaplavuje všechno.

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا

"On zná, co je před nimi i co je za nimi, zatímco oni to nemohou obsáhnout ve svém vědění." (Tá Há (20):110)

Je popsán tím, co si Sám připsal ve Své velkolepé Knize a jazykem Svého čestného Proroka.

Je naší povinností věřit a vítat s pokorou a přijetím vše, co je uvedeno v Koránu nebo co je autenticky zaznamenáno o Prorokovi (necht' mu Bůh žehná a dá mír), co se týká vlastností Alláha. A musíme tomu přestat oponovat (což se děje) prostřednictvím radd¹, te'wíl², tešbíl³ a temsíl⁴. Pokud jde o to, co se nám jeví nejasné, jsme povinováni potvrdit jeho znění a ne oponovat jeho (doslovnému) smyslu. Musíme vrátit přesnou znalost těchto věcí Tomu, kdo je vyřkl, a pověřujeme tím toho, kdo to přenesl, následující příkladu těch, kteří jsou hluboce

¹ Odmítání.

² Překroucený výklad.

³ Srovnávání.

⁴ Připodobnění.

nadáni vědění, těch, které Alláh chválí ve Své Knize:

وَالرَّاسِحُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا

"Ti však, kdož pevní jsou ve vědění, hovoří: „My v ně jsme uvěřili; vše, co obsahuje, od Pána našeho je!“" (Rod 'Imránův/Álu 'Imrán (3):7)

A svým slovem odsuzuje toho, kdo hledá skrytý význam nejasných veršů Svého seslání:

فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ

"Ti, v jejichž srdcích je odchýlení, následují to, co je v něm význačné, usilující tak o rozkol a snažíce se o svévolný výklad toho; však nezná výklad toho nikdo kromě Boha." (Súra Rod 'Imránův/Álu 'Imrán (3):7)

Takto Bůh označil aspekt hledání skrytých významů jako známku odchýlení. A umístil ho na stejnou úroveň jako rozbroj, a tím ho odsoudil. Potom položil překážku mezi ně a to, oč usilují, a odřízнул jejich úsilí od toho, oč se ucházejí, řka:

وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ

"Však nezná výklad toho nikdo kromě Boha." (Súra Rod 'Imránův (3):7)

Co se týká hadísů: „*Vpravdě Alláh sestupuje do nejnižšího nebe*“ a „*Vskutku Alláh bude viděn v Soudný den*“ a co je podobné těmto hadísům, imám Abú 'Abdulláh Ahmed bin Hanbel (Bůh mu budiž Milostiv⁵) řekl: „*Věříme v ně a dosvědčujeme jejich pravdivost, aniž bychom říkali jak a aniž bychom jim připisovali (konkrétní) význam. Ani neodmítáme žádnou z jejich částí. Víme, že všechno, s čím přišel Posel, je pravda. Neodmítáme, s čím přišel Posel Boží, ani nepopisujeme Alláha ničím dalším, než jak se popsal Sám, bez omezení.*“

Bůh říká: '**Není nic jako On (ve srovnání). A On je Vseslyšící, Vševidoucí.**' My říkáme, jak řekl On. Popisujeme Ho tím, čím se popisuje Sám, a nepřekračujeme to. Popis těch, kdo se Ho pokoušejí popsat, Ho nemůže uchopit. Věříme v Korán, ve všechno z něj, v jeho jasné verše stejně jako jeho nejasné verše. Neodmítáme žádnou z Jeho Vlastností kvůli znepokojení (které si vzhledem k ní můžeme uvědomovat). Nepřestupujeme Korán a hadísy. A nemáme žádné vědění jak jim rozumět, kromě prohlášení Posla a potvrzení Koránu.

Imám Abú 'Abdulláh Muhammed bin Idrís aš-Šáfi'í, necht' je s ním Bůh spokojen, řekl: „*Věřím v Boha a v to, co bylo zaznamenáno o Bohu, v tom, co bylo určeno Bohem. A věřím v Posla Božího a to, co bylo zaznamenáno o Poslu Božím, v tom, co bylo určeno Poslem Božím.*“

Toto je cesta, kterou následují učenci minulosti a současnosti, necht' je s nimi Bůh spokojen.

⁵ Boží milost s ním

Pokud se týká Vlastností, všichni se jednomyslně shodují na uznání, přijetí a potvrzení toho, co je zmíněno v Boží Knize a Sunně Jeho Posla (necht' mu Bůh žehná a dá mír), bez toho, aby se obraceli k použití te'wílu.

Je nám přikázáno následovat jejich cestu (Proroka a jeho Společníků) a nechat se vést jejich příkladem. A jsme varováni před nově vymyšlenými záležitostmi a jsme informováni, že patří mezi věci, které svádějí z cesty. Prorok (necht' mu Bůh žehná a dá mír) řekl: **„Držte se mé Sunny a Sunny správně vedených chalífů (kteří přijdou) po mně. Zakousněte se do ní (tj. Sunny) svými stoličkami a varujte se nově vymyšlených věcí. Protože vskutku, každá nově vymyšlená věc je novota a každá novota je špatné vedení.“**¹

‘Abdulláh ibn Mas’úd (necht' je s ním Bůh spokojen) řekl: *„Následujte (Sunnou) a nezavádějte novoty! Protože to vám stačí.“*²

Omar bin ‘Abdul‘azíz (Bůh mu budiž Milostiv) řekl něco ve smyslu: *„Zastavte, kde lidé zastavovali! Protože vskutku zastavili při získání vědění. Jasný důkaz jim dostačoval a byli nejsilnější v jeho prokazování. Kdyby byly nějaké dodatky (k náboženství), nejpravděpodobněji by to sami udělali (jako první). Takže pokud říkáte: bylo to zavedeno po nich, pak to nezavádí nikdo kromě těch, kteří jsou v opozici k jejich vedení a přejí si jiný příklad než jejich. Popisovali z toho, co bylo dostatečné, a mluvili o tom, co stačilo. Co je nad nimi, je nadměrnost. A co je pod nimi, je nedostatečnost. Někteří lidé za nimi zaostali, a tak se stáhli. A jiní je překračovali, a tak zašli do krajností. Ale vskutku byli mezi těmito dvěma, se správným vedením.“*

Abú ‘Amr Awza’í (Bůh mu budiž Milostiv) řekl: *„Držte se vyprávění těch, kteří vám předcházeli (men sefe), i když vás lidé odmítnou. A varujte se názorů lidí, i když je pro vás okrášlí svou řečí.“*

Muhammed bin ‘Abdurrahmán Al-Adarmí (Bůh mu budiž Milostiv) řekl muži, který mluvil o novotách a vyzýval k nim lidi: *„Měli Posel Boží (necht' mu Bůh žehná a dá mír), Abú Bakr, Omar, Osmán a ‘Alí o tom vědění, nebo neměli?“* Řekl: *„Neměli o tom vědění.“* Řekl: *„Tak něco, co oni nevěděli, ty víš?!“* Muž řekl: *„Potom tedy říkám, že to věděli.“* Řekl: *„Bylo pro ně dostačující, že o tom nemluvili, ani k tomu nevyzývali lidi, nebo to pro ně nebylo dostačující?“* Muž řekl: *„Samozřejmě, že to pro ně bylo dostačující.“* Řekl: *„Takže něco, co stačilo Poslu Božímu (necht' mu Bůh žehná a dá mír) a jeho chalífům nestačí pro tebe?“*. Tak ten muž upustil (od svého vyzývání) a chalífa, který byl přítomen, řekl: *„Ať Alláh nepostačuje těm, kteří nejsou spokojeni s tím, co oni shledávali dostačujícím.“*

Podobně, kdokoliv se necítí spokojený s tím, co dostačovalo Poslu Božímu (necht' mu Bůh žehná a dá mír), jeho Společníkům, těm, kteří je následovali ve spravedlnosti, imámům, kteří přišli po nich, a těm, kteří byli obdařeni hlubokými znalostmi, pokud jde o recitování veršů o Vlastnostech (Alláha), čtení záznamů o nich a jejich ponechávání tak, jak přišly (tj. byly zaznamenány), tomu necht' Bůh nedostačuje.

Mezi tím, co bylo sesláno ve verších týkajících se vlastností Alláha, je:

وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

" a zůstane jen tvář Pána tvého, majestátnosti a velkomyslnosti plného." (Milosrdný/Rahmán (55):27)

A Jeho výrok:

بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ

"Nikoliv, obě Jeho ruce jsou rozevřeny." (Prostřený stůl/Máida (5):64)

Jeho sdělení, ve kterém nás informuje, že Ísa bin Marjam (Ježíš) řekl:

فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعَلَّمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ

" Ty znáš, co je v duši mé, zatímco já neznám, co je v Tvé duši." (Prostřený stůl/Máida (5):116)

Jeho tvrzení:

وَجَاءَ رَبُّكَ

" a přijde Pán tvůj...." (Úsvit/Fadžr (89):22)

Jeho výrok:

الْأُمُورُ تُرْجَعُ لِلَّهِ وَالِى الْأَمْرِ وَقُضِيَ

Což mohou čekat něco jiného, než že k nim přijde Bůh." (Kráva/Bakara (2):210)

Jeho prohlášení:

رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ

" A Bůh v nich nalezne zalíbení a oni naleznou zalíbení v Ném." (Prostřený stůl/Máida (5):119)

Jeho výrok:

فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ

" A Bůh přivede lidi, které bude milovat a kteří budou milovat Jeho." (Prostřený stůl/Máida (5):54)

Jeho tvrzení týkající se nevěřících:

وَعَصِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ

" **Necht' Bůh se na ně rozhněvá.**" (Úspěch/Feth (48):6)

Jeho prohlášení:

دَلِيلٌ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَسْحَطَ اللَّهُ

" **A to proto, že následovali to, co hněvá Boha.**" (Muhammed (47):28)

A Jeho výrok:

وَلَكِنَّ كَرَهُ اللَّهُ اتِّبَاعَهُمْ

" **Však Bohu se zhnusilo, aby vytáhli.**" (Pokání/Tewba (9):46)

Ze Sunny je výrok Proroka (necht' mu Bůh žehná a dá mír): „*Náš Pán, at' je požehnan a povznesen, sestupuje každou noc do nejnižšího nebe.*“³

Jeho (necht' mu Bůh žehná a dá mír) tvrzení: „*Váš Pán je ohromen mladíkem, který nemá dětinské chování.*“⁴

A jeho (necht' mu Bůh žehná a dá mír) výrok: „*Bůh se směje na dva muže – jeden z nich zabije druhého, potom oba vstoupí do Ráje.*“⁵

Věříme v toto a i v to, co je tomu podobné, z toho, co má autentický řetězec a spolehlivé vypravěče. Neodmítáme to, ani to nepopíráme. Ani neměníme jeho význam něčím, co odporuje tomu, co je z toho doslovně zjevné. Nesrovnáváme to s vlastnostmi stvoření, ani (použitím) pojmenovacích soustav novotářů. A víme, že Alláh, Oslavovaný a Povznesený, nemá Sobě rovného nebo srovnání.

لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

" **A není nic, co by podobné Mu bylo a On slyšící je i jasnozřivý.**" (Porada/Šúra (42):11)

Alláh je protikladný všemu, co si představujeme rozumem nebo o čem přemýšlíme v našich úvahách. Dalším příkladem je Jeho výrok:

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى

" **Milosrdný - On na trůnu svém vznešeně sedí**" (Tá Há (20):5)

A Jeho tvrzení:

السَّمَاءِ فِي مَنْ أُمَّتُمْ

Jste si jisti tím, že ten, kdo na nebi dlí...' (Království/Mulk (67):16)

A výrok Proroka (necht' mu Bůh žehná a dá mír): „**Náš Pane, Bože, jenž jsi nad nebesy! Posvěceno budiž Tvé Jméno.**“⁶

A jeho (necht' mu Bůh žehná a dá mír) otázka otrokyni: „**Kde je Bůh?**“ Řekla: „*Nad nebesy.*“ Tak řekl: „**Propust'te ji, protože ona je opravdu věřící.**“ Málik bin Anas, Muslim a další učenci zaznamenali tento hadís.

Prorok (necht' mu Bůh žehná a dá mír) řekl Husejnovi (bin 'Imrán): „**Kolik bohů uctíváš?**“ Řekl: „*Sedm. Šest na zemi a jednoho nad nebesy.*“ Prorok (necht' mu Bůh žehná a dá mír) řekl: „**Kdo je ten, v něhož doufáš a jehož se obáváš (nejvíce)?**“ Řekl: „*Ten, který je nad nebesy.*“ Řekl: „**Tak opust' těch šest a uctívej Toho, který je nad nebesy, a já tě naučím dvě prosby.**“ Tak přijal islám a Prorok ho naučil říkat: „**Ó Bože, poskytni mi vedení a ochraň mě před zlem ode mě samého.**“⁷

Co bylo zaznamenáno v dříve zjevených knihách ohledně znamení Proroka (necht' mu Bůh žehná a dá mír) jeho Společníků, je toto: „Padali na tvář na zem, když říkali, že jejich bůh je nad nebesy.“

Abú Dawúd ve svých Sunan zaznamenal, že Prorok (necht' mu Bůh žehná a dá mír) řekl: „**Opravdu co je mezi jednou úrovní nebe a (jinou) úrovní nebe, je taková a taková vzdálenost...**“ Pokračoval, až řekl: „**A nad tím je Trůn. A Alláh, Jediný prostý všech nedostatků, je nad tím.**“⁸

Toto a to, co je tomu podobno, je z toho, co se seřel, at' se nad nimi Bůh smiluje, jednomyslně shodli zaznamenat a přijmout. A my se nekloníme k jeho odmítnutí, ani k překroucení významu, ani k porovnávání, ani k připodobňování.

Imám Málik bin Anas (Bůh mu budiž Milostiv) byl jednou tázán a bylo mu řečeno: „**Ó Abú 'Abdulláhu! (Alláh říká): 'Milosrdný - On na trůnu svém vznešeně sedí' Jak sedí?**“ Tak odpověděl: „*Sezení (Al-Istiwá) je něco neznámého. Jak (se to dělá) je nepochopitelné. Věřit v to je povinnost. A ptát se na to je novota.*“ Potom někoho pověřil a ten muž byl vyhozen.⁹

ŘEČ ALLÁHA

Z Vlastností Alláha je, že mluví řečí, která je už dříve existující. Nechává ji slyšet kohokoliv On chce. Mojžíš ji od Něj slyšel bez toho, aby byl nějaký prostředník. Džibríl ji slyšel, stejně jako kdokoliv, komu ze Svých andělů a poslů to dovolil. On, Jediný prostý všech nedostatků, bude mluvit s věřícími na Onom světě a oni budou mluvit s Ním. Udělí jim dovolení a oni Ho navštíví. Bůh říká:

وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا

"A Bůh věru hovořil s Mojžíšem řečí jasnou." (Ženy/Nisá' (4):164)

A Bůh říká:

قَالَ يَا مُوسَى إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي وَبِكَلَامِي

"I pravil Pán: „Mojžíši, vyvolil jsem tě pro Své poselství i pro slovo Své mezi lidmi všemi." (Rozpoznání/A'ráf (7):144)

A říká:

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ

"A dali jsme některým z těchto poslů přednost před jinými. A jsou mezi nimi někteří, s nimiž Bůh hovořil (přímo)." (Kráva/Bakara (2):253)

A říká:

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ

"A není dáno smrtelníku žádnému, aby s ním Bůh rozmlouval, leda prostřednictvím vnuknutí či zpoza clony." (Porada/Šúra (42):51)

A říká:

فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَا مُوسَى إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاحْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى

"A když přišel k ohni, ozvalo se: „Mojžíši, já vpravdě jsem tvůj Pán!" (Tá Há (20):11-12)

A Bůh říká:

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي

"Já vpravdě jsem Bůh a není božstva kromě Mne; uctívej Mne tedy a modlitbu konej, na Mne vzpomínaje!" (Tá Há (20):14)

Pro nikoho kromě Boha není přípustné, aby toto (poslední ája) řekl. ‘Abdullah bin Mas’úd (necht’ je s ním Bůh spokojen) řekl: „*Když Alláh mluví skrze seslání, obyvatelé nebes slyší Jeho hlas.*“ Zaznamenal toto o Prorokovi.¹⁰

‘Abdullah bin Anís (necht’ je s ním Bůh spokojen) uvedl, že Prorok (necht’ mu Bůh žehná a dá mír) řekl: „*Alláh o Soudném dnu shromáždí stvoření, nahá, bosá, neobřezaná a nemající nic s sebou. Potom je zavolá hlasem, který budou schopni slyšet ti, kdo jsou daleko, stejně jako ti, kdo jsou blízko: „Já jsem Al-Malik (Král). Já jsem Ad-Dajján (Nejvyšší soudce a vládce).*“¹¹

V některých vyprávěních je zmiňováno, že: *Jedné noci Mojžíš uviděl oheň a ten ho povalil, takže se ho začal bát. Pak na něj jeho Pán zavolal: „Ó Músá!“ Tak rychle odpověděl, protože znal ten hlas: „Tady jsem, abych Ti sloužil! Tady jsem! Slyším Tvůj hlas, ale nevidím Tvé místo (tj. kde jsi). Kde jsi?“ Řekl: „Jsem nad tebou a před tebou a po tvé pravici a tvé levici.“ Tak si uvědomil, že tato vlastnost nepřísluší nikomu, kromě Alláha. Mojžíš potom řekl: „Jsi přesně jako říkáš, můj Pane. Slyším Tvou řeč, nebo řeč jednoho z Tvých poslů (andělů)?“ Řekl: „Ne, Mou řeč, Ó Músá.“*

KORÁN JE ŘEČÍ ALLÁHA

Z Řeči Alláha je Nádherný Korán. Je to jasná Kniha Alláha a Jeho pevný provaz. Je to Jeho přímá cesta a zjevení Pána vesmíru. Nejčestnější duch (Džibríl) jej přinesl v jasném arabském jazyce do srdce nejlepšího z poslů. Byl zjeven a nestvořen. Z Něj začal a k Němu se navrátí.

Sestává se z přesných kapitol, jasných veršů a písmen a slov. Kdokoliv jej recituje a činí tak správně, bude mít deset dobrých skutků za každé písmeno, které recituje. Má začátek a konec a sestává se z oddílů a částí. Je to to, co je recitováno jazyky, pamatováno srdci, posloucháno ušima a zapisováno v posvátných knihách (svazcích, ar. masáhif).

Jsou v něm verše, které jsou jasné a jednoznačné, takové, které ruší, a takové, které jsou rušeny, takové, které jsou specifické, a takové, které jsou obecné, takové, které obsahují povinnosti a zákazy.

لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ

"A nic falešného se doň ni zředu ni zezadu nedostane, vždyť saslání od moudrého, chvályhodného to je!" (Byly učiněny srozumitelnými/Fussilat (41):42)

قُلْ لَئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا

"Rci: „I kdyby se lidé a džinové spojili, aby něco podobného Koránu tomuto vytvořili, nebyli by schopni přijít s něčím podobným, byť by si vzájemně byli pomocníky.“ (Noční cesta/Isrá' (17):88)

Je to arabská kniha, o které nevěřící řekli:

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ

"Neuvěříme v Korán tento." (Súra Sabá' (34):31)

A někteří z nich řekli:

إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ

"A slova jen bytosti smrtelné!" (Súra Rouchem přikrytý/Muddesir (74):25)

Tak Bůh řekl:

سَأُصَلِّيهِ سَفَرًا

"Sežehnu však já jej v ohni Sakaru!" (Rouchem přikrytý/Muddesir (74):26)

Někteří z nich říkali, že je to básnictví, proto Bůh řekl:

وَمَا عَلَّمْنَاهُ السِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ

"A nenaučili jsme jej básnění a nehodí se to proň, vždyť toto je pouze připomenutí a Korán zjevný" (Já Sín (36):69)

Pokud tedy Bůh popírá, že je to básnictví, a potvrzuje, že to je Korán, neměly by pro toho, kdo vlastní rozum, zůstat žádné pochybnosti, že Korán je arabská kniha, která je složená ze slov, písmen a veršů. Je to proto, že kdyby tomu tak nebylo, tak by (nevěřící) netvrdili, že je to básnictví.

Alláh, Mocný a Vznešený, říká:

وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّمَّنْ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

"Jste-li na pochybách o tom, co jsme seslali služebníku svému, tedy přineste súru podobnou této a předvolejte si svědky své kromě Boha, jste-li pravdomluvní!" (Kráva/Bakara (2):23)

Není pro Něj vhodné, aby je vyzýval vytvořením něčeho, co ani neznají, ani tomu nerozumějí (tj. jsou to slova a písmena, která znají).

Bůh říká:

وَإِذَا تَمَلَّىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا آيَاتِ بَقْرَانَ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدَّلَهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تَلْقَاءِ نَفْسِي إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ

"A když jsou jim přednášena znamení Naše jako důkazy, ti, kdož v setkání s Námi nedoufají, říkají: „Přines nám Korán jiný než tento, anebo v něm proved' změny!“ Odpověz: „Nepřísluší mi, abych sám o sobě jej měnil, já pouze následuji to, co bylo mi vnuknuto." (Jonáš/Júnus (10):15)

Bůh říká:

بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ

"Nikoliv! Toto jsou znamení jasná v hrudích těch, kterým se vědění dostalo." (Pavouk/'Ankebút (29):49)

A říká, poté, co na to přísahal:

إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ

"že toto je věru Korán vznešený, v písmu střeženém zapsaný, ať dotýkají se ho jen očištění." (Nezvratná událost/Wáki'a (56):77-79)

A Bůh říká:

كَيْص

"Káf há já 'ajn sád" (Marie/Merjem (19):1)

حم عسق

"Há mím `ajn sín káf!" (Porada/Šúra (42):1-2)

On začíná dvacet devět kapitol Koránu jednotlivě oddělenými písmeny.

Prorok (necht' mu Bůh žehná a dá mír) řekl: „*Kdokoliv recituje Korán a recituje ho správně, bude pro něj za každé písmeno deset dobrých skutků. A kdokoliv recituje Korán a recituje ho nesprávně, bude pro něj za každé písmeno jeden dobrý skutek.*“¹²

A řekl: „*Čtěte Korán, než k vám přijde lid, který bude jeho slova vrhat vpřed tak rychle jako šíp (vystřelovat), přesto neprojde jejich hrdly. Budou urychlovat jeho odměnu a neodkládat ji.*“¹³

Abú Bakr a Omar (necht' je s nimi Bůh spokojen) řekli: „*Recitovat z Koránu správně a dle pravidel je nám milejší než si pamatovat některá z jeho písmen.*“¹⁴

'Alí (necht' je s ním Bůh spokojen) řekl: „*Kdokoliv nevěří v jedno písmeno z toho, ten nevěří ve vše z toho.*“¹⁵

Muslimové (tj. učenci) se jednomyslně shodli na počtu kapitol (súwar), veršů, slov a písmen Koránu.

Mezi muslimy (tj. učenci) není žádná neshoda ohledně nevíry toho, kdo popírá kapitolu (súra), verš (ája), slovo nebo písmeno z Koránu. Je jasný přesvědčivý důkaz, že je (vytvořen) z písmen.

VĚŘÍCÍ O SOUDNÉM DNU SPATŘÍ SVÉHO PÁNA

Věřící na Onom světě na vlastní oči uvidí svého Pána a navštíví Ho. Bude s nimi mluvit a oni budou mluvit s Ním. Bůh říká:

وَجُودٌ يَوْمَئِذٍ نَاصِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ

"V ten den budou jedny tváře zářící a ke svému Pánu hledící" (Zmrtvýchvstání/Kijáma (75):22-23)

A říká:

كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُورُونَ

"Však pozor! Věru že budou v ten den od svého Pána oddělení závěsem." (Zkracující míru/Muteffifín (83):15)

Jestliže je Bůh oddělen od těchto lidí (nevěřících), když jsou ve stavu nespokojenosti, naznačuje to, že věřící Ho uvidí, když budou (v opačném) stavu potěšení. Kdyby tomu tak nebylo, nebylo by mezi těmito dvěma žádné rozlišení.

Prorok (nechť mu Bůh žehná a dá mír) řekl: „*Vskutku uvidíte svého pána, právě jako vidíte tento měsíc. Není žádná obtíž v tom, abyste ho viděli.*“ Toto je autentický hadís, na kterém se všichni shodují.¹⁶

Toto tvrzení je srovnáním jednoho způsobu vidění s jiným. Není porovnáním mezi tím, co je viděno, a něčím jiným, co lze vidět, protože Alláh opravdu nemá srovnání, ani Sobě rovného.

ROZHODNUTÍ A PŘEDURČENÍ ALLÁHOVO

Z vlastností Alláha je, že činí, cokoliv chce. Nic se nestane, pokud to není Jeho Přání (Iráda) a nic neunikne Jeho Vůli (Maší'a). Na tomto světě není nic, co uniká Jeho Předurčení (Tekdír) a nic se neuskuteční bez Jeho Řízení (Tedbír). Není nikdo, kdo může obejít Předurčení (Kader), které pro něj bylo zaznamenáno. Ani nikdo nemůže překročit hranice toho, co pro něj bylo určeno v Psané Desce (al-Lewhu l-Mehfúz). Chce vše, co stvoření dělá. Kdyby je udělal neselhávajícími, nebyli by vůči Němu neposlušní, a kdyby chtěl, aby Ho poslouchali, určitě by Ho poslouchali. Vytvořil stvoření a jejich činy a předurčil jejich zaopatření a délku života. Vede, koho chce, svou moudrostí. Bůh říká:

لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ

"A On nebude tázán na to, co koná., zatímco oni budou dotazováni na počtu vydání." (Proroci/Anbijá' (21):23)

Bůh říká:

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ

"A každou věc jsme vskutku v určených rozměrech stvořili." (Měsíc/Kamer (54):49)

A říká:

وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا

"On všechny věci stvořil a každé její osud určil." (Spásné rozlišení/Furkán (25):2)

A říká:

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا

"A nepostihne žádné neštěstí zemi ani osoby vaše, aby nebylo zaneseno v Knize dříve, než jsme je stvořili." (Železo/Hadíd (57):22)

A říká:

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ
كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

"Koho Bůh chce vést cestou správnou, tomu otevře hrud' pro islám; tomu, komu chce dát zbloudit, tomu zúží a uzavře hrud', jako by měl stoupat k nebi." (Dobytek/An'am

(6):125)

Ibn Omar uvedl, že Džibríl se ptal Proroka (necht' mu Bůh žehná a dá mír), co je ímán, tak odpověděl: „**Věřit v Boha, Jeho anděly, Jeho knihy, Jeho posly, Poslední den a Al-Kadar, v to dobré z něj a to špatné z něj.**“ Tak mu Džibríl řekl: „*Pravdu díž.*“ Podle Muslima.¹⁷

A Prorok (necht' mu Bůh žehná a dá mír) řekl: „**Věřím v Al-Kadar, dobré a špatné z něj, ve sladké z něj a hořké z něj.**“¹⁸

Jedna z proseb, kterou Prorok (necht' mu Bůh žehná a dá mír) učil Al-Hasana bin 'Alího a kterou on sám používal během prosby kunút⁶ ve witr⁷, byla: „**A uchraň mě zla, jež jsi předurčil.**“¹⁹

Nepoužíváme pro sebe Kadá a Kadar Alláha jako omluvu k opuštění následování Jeho příkazů a k vyhnutí se Jeho zákazům. Spíše jsme povinni věřit a vědět, že u Boha leží důkaz (vyklučující všechny omluvy) v tom, že zjevil Knihy a seslal Posly. Bůh říká:

لَيْلَا يَكُونُ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ

"aby lidé po jejich (poslů) příchodu neměli výmluvy právoplatné proti Bohu."
(Ženy/Nisá' (4):165)

Víme, že Alláh, Vyvýšený a Vznešený, nepřikázal nic, než to, podle čeho lze postupovat, nebo to, čeho lze zanechat. Nenutí nikoho provádět činy neposlušnosti, ani nikoho nenutí, aby ho přestal poslouchat. Alláh, Nejvyšší, říká:

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا

"Bůh ukládá duši jen to, co je pro ni možné." (Kráva/Bakara (2):286)

A Bůh říká:

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ

"Bojte se tedy Boha, jak jen můžete!" (Vzájemné klamání/Taghábun (64):16)

A Bůh říká:

الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ

"Dnes bude odměněna duše každá za to, co si vysloužila, a dnes nebude křivdy žádné."
(Odpouštějící/Gháfir (40):17)

⁶ prosba se zdviženýma rukama, pronášena během modlitby witr před, nebo po předklonu (rukú')

⁷ potvrzená modlitba, která však není součástí pěti povinných modliteb, její čas nadchází po modlitbě noční ('išá') a má tři modlitební cykly (rak'át), během všech se recituje po první sůře – fátize, ještě druhá súra.

To ukazuje, že každý služebník má činy a věci, které si vysloužil – bude vyplacen odměnou za svoje dobré skutky a trestem za svoje špatné skutky. Toto se stane Božským Vykonáním (al-Kadā) a Rozhodnutím (al-Kader) Alláha.

ÍMÁN JE ŘEČ A ČINY

Ímán (víra) je tvrzení jazyka, činnost údů a víra srdce. Zvyšuje se poslušností a klesá neposlušností.

Bůh říká:

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَدَلِكِ دِينُ الْقِيَمَةِ

"A přitom jim bylo pouze poručeno, aby uctívali Boha, zasvěcující mu upřímně svou víru jako hanífové, aby dodržovali modlitbu a dávali almužnu - a toto je náboženství neměnné." (Jasný důkaz/Bejjina (98):5)

Tak uložil uctívání Boha, upřímnost srdce, konání modlitby a dávání zakátu jako součásti náboženství (tj. ímán).

Prorok (necht' mu Bůh žehná a dá mír) řekl: *„Ímán sestává z více než sedmdesáti větví. Nejvyšší z nich je dosvědčit, že Lá iláha illa Alláh (Nikdo nemá právo být uctíván kromě Boha). A nejnižší z nich je odstranění škodlivého předmětu z cesty.“*

Tak označil řeč a čin jako část ímán (víry). Bůh říká:

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فزَادَتْهُمْ إِيمَانًا

"Co se týká těch, kdož uvěřili, jejich víra se posílila." (Pokání/Tewba (9):124)

A říká:

لِيَزِدُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ

"Aby přidali další víru k víře své." (Úspěch/Feth (48):4)

Posel Boží (necht' mu Bůh žehná a dá mír) řekl: *„Kdokoliv říká: „Lá iláha illa Alláh“ a má ve svém srdci ímán o váze pšeničného zrna nebo hořčičného semínka nebo atomu, bude vytažen z Pekelného ohně.“*

Tedy položil ímán na různé úrovně.

VÍRA VE VŠECHNO, O ČEM POSEL INFORMOVAL

Jsme povinni mít víru ve všechno, o čem nás Prorok (necht' mu Bůh žehná a dá mír) informoval, a co mu bylo autenticky připsáno ve vyprávěním, ať už jsme toho byli svědky, nebo to před námi bylo skryto. Víme, že je to skutečnost a pravda. Je to totéž, pokud jde o to, zda tomu rozumíme nebo nerozumíme. Nejdeme za vnější skutečnost (tj. doslovnost) jeho významu, jako hadís týkající se Isrá a Mi'rádž.²⁰ Stalo se to, když byl Prorok vzhůru a ne ve snu, proto to Kurajšovci popřeli a považovali za něco neuvěřitelného. A oni nepopírali sny.

Jiným příkladem tohoto je, když se anděl smrti přiblížil k Mojžíšovi, aby si vzal jeho duši. Mojžíš ho udeřil a vydloubl jeho oči, tak se vrátil ke svému Pánu, který mu jeho oči vrátil.

Dalším příkladem tohoto jsou znamení Hodiny, jako je objevení se Dedždžála, sestoupení Ježíše, který jej zabije, vláda Ja'džúdze a Ma'džúdze, objevení se Zvířete, východ slunce na západě a vše, co se k tomu vztahuje, z toho, co bylo autenticky uvedeno.²¹

Trest a potěšení hrobu jsou pravda. Prorok (necht' mu Bůh žehná a dá mír) se před tím (trestem) utíkal a přikazoval, aby se to dělalo v každé modlitbě.

Zkouška hrobu je pravda. Otázky Munkera a Nekíra jsou pravda. Vzkříšení po smrti je pravda a i to, co se stane, když Isráfíl zatroubí na pozoun.

فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ

"ze svých hrobů budou k Pánu svému mířit." (Já Sín (36):51)

Lidé budou o Soudném dnu shromážděni nazí, bosí, neobřezaní a nemající s sebou nic (tj. vlastnictví). Zastaví se na posledním místě a budou stát, dokud se za ně náš Prorok (necht' mu Bůh žehná a dá mír) nepřimluví a Alláh, Požehnaný a Vznešený, s nimi nezáúčtuje (tj. rozsoudí je). Váha bude nastavena, záznamy budou rozděleny a stránky obsahující skutky každého jedince budou rozdány do pravic a do levic.

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا وَيَنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ فَسَوْفَ يَدْعُو ثُبُورًا وَيَصَلَّىٰ سَعِيرًا

"Komu bude kniha jeho dána do pravice, tomu zúčtováno bude počtem snadným a on radostně se navrátí k lidem svým. A ten, jemuž za záda bude kniha jeho dána, ten volat bude po zničení a plát bude ve šlehajícím plameni." (Rozštěpení/Inšikák (84):7-12)

Váha (al-Mízán) má dvě misky a jazýček, kterým bude vážit skutky.

فَمَنْ ثَقَلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ

"Ti, jejichž váha bude těžká, ti věru budou blažení, ale ti, jejichž váha bude lehká, ti sami sobě ztrátu způsobili a budou v pekle nesmrtelní." (Věřící/Mu'minún (23):102-103)

Náš Prorok Muhammed (nechť mu Bůh žehná a dá mír) bude mít o Soudném dnu Pramen (al-Hawd). Její voda je bělejší než mléko a sladší než med. Její nádoby jsou početnější než hvězdy na nebi. Kdokoliv se z ní napije, už potom nikdy nebude mít znovu žízeň.

Most je pravda. Spravedliví ho přejdou a zlí z něj spadnou.

Náš Prorok (nechť mu Bůh žehná a dá mír) se přimluví za členy své ummy, kteří se kvůli svým velkým hříchům dostali do Pekelného ohně. Budou z něj tedy vytaženi díky jeho přimluvě (za ně), ale až potom, co budou zapáleni a spáleni na popel a uhlí. Potom díky jeho přimluvě vstoupí do Ráje. Přimluví se také zbylí proroci, věřící a andělé.

Bůh říká:

وَلَا يَسْتَفْعُونَ إِلَّا لِمَنْ أَرَادْتَنِي وَهُمْ مِنْ حَسْبَتِي مُشْفِقُونَ

"A oni se přimlouvají nesmějí, leč za toho, v němž On nalezne zalíbení; a oni se před Ním třesou bázní." (Proroci/Anbijá' (21):28)

Přimluva přimlůvců nebude mít žádný prospěch pro nevěřící.

Ráj a Pekelný oheň jsou dvě stvoření, která nepřestanou existovat. Ráj je příbytkem blízkých přátel Boha, zatímco Peklo je místem trestu pro Jeho nepřátele. Obyvatelé Ráje v něm (tj. v Ráji) budou dlít navždy.

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابِ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ لَا يُفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ

"Však hříšníci prodlévají v trestu pekelném nesmrtelní a nedočkají se přerušení, však budou tam v beznaději." (Zlaté ozdoby/Zuchruf (43):74-75)

Smrt bude předvedena ve formě statného muže a zabita mezi Rájem a Peklem. Potom bude řečeno: „*Ó, obyvatelé Ráje! Věčnost pro vás a (už) žádná smrt!* A: „*Ó, obyvatelé Pekla! Věčnost pro vás a (už) žádná smrt!*“²²

MUHAMMED, PEČEŤ PROROKŮ

Muhammed je Posel Boží (necht' mu Bůh žehná a dá mír), pečeť proroků a vůdce těch, kteří byli posláni Bohem. Ímán (víra) služebníka není platná, dokud nevěří v jeho poselství a nedosvědčuje jeho proroctví. Lidstvo nebude o Soudném dnu souzeno bez jeho přímluvy. A žádný národ nevstoupí do Ráje, dokud do něj nejdříve nevstoupí jeho národ.

Je vlastníkem praporu chvály, nejchvályhodnějšího stanoviště (al-makámu l-mahmúd) a tekoucího Pramene (al-Hawd). Je vůdcem, předákem (Imám) proroků, jejich mluvčím a tím, kdo drží jejich přímluvu. Jeho národ je nejlepší z národů a jeho Společníci jsou nejlepší z těch, kdo doprovázeli proroky, mír s nimi.

Nejlepší z Prorokovy ummy byli Abú Bakr As-Siddík, potom Omar Al-Farúk, potom Osmán Dhú n-Núrejn a potom 'Alí al-Murtadá, necht' je s nimi Bůh spokojen. Je to proto, co bylo uvedeno o 'Abdulláhu bin Omarovi, že řekl: „*Říkávali jsme, když Prorok (necht' mu Bůh žehná a dá mír) žil: „Nejlepší z tohoto národa po Prorokovi je Abú Bakr, pak Omar, pak Osmán, pak 'Alí. To se doneslo k Prorokovi a on tomu neoponoval.“*“²³

Je autenticky uvedeno, že 'Alí řekl: „*Nejlepší z tohoto národa po Prorokovi je Abú Bakr, pak Omar. A kdybych chtěl, jmenoval bych třetího.“*“²⁴

Abú d-Dardá uvedl, že Prorok (necht' mu Bůh žehná a dá mír) řekl: „*Slunce nevychází, ani nezapadá nad nikým lepším, po prorocích a poslech, než nad Abú Bakrem.“*“²⁵

On (Abú Bakr) si po Prorokovi (necht' mu Bůh žehná a dá mír) nejvíce zasloužil chalífát ze všech stvoření, díky svým hodnotám, prvenství a také díky tomu, že mu Prorok dával přednost ve vedení modlitby před všemi svými Společníky, necht' je s nimi Bůh spokojen. Je to také díky jednotě ve shodě Společníků o jeho přednosti a tomu, že mu přísahali oddanost. A Bůh by je nesjednotil ve shodě nad něčím nesprávným.

Potom po něm byl Omar, díky svým hodnotám a Abú Bakrově zplnomocnění.

Potom Osmán díky volbě členů vládnoucí rady.

Potom 'Alí díky svým hodnotám a jednomyslné shodě lidu jeho doby na tom.

Toto jsou správně vedení chalífové. Jsou to ti, o kterých Posel Boží (necht' mu Bůh žehná a dá mír) řekl: „*Držte se mé Sunny a Sunny správně vedených chalífů (kteří přijdou) po mně. Zakousněte se do ní (Sunny) svými stoličkami.“*“

Prorok (necht' mu Bůh žehná a dá mír) řekl: "*Chalífové po mě vydrží třicet let.“*“²⁶ Poslední část tohoto nastala s chalífátem 'Alího, necht' je s ním Bůh spokojen.

Dosvědčujeme, že těchto deset (jedinců) bude v Ráji, přesně jako to dosvědčil Prorok (necht' mu Bůh žehná a dá mír), když řekl: „*Abú Bakr je v Ráji. Omar je v Ráji. Osmán je v Ráji. 'Alí je v Ráji. Talha je v Ráji. az-Zubejr je v Ráji. Sa'ad je v Ráji. 'Abdurrahmán bin 'Awf je v Ráji. Abú 'Ubajda ibnu l-Džarráh je v Ráji.*“

Co se týče všech ostatních, o kterých Prorok (necht' mu Bůh žehná a dá mír) dosvědčil, že budou v Ráji, potom to dosvědčujeme (také). To se odráží v jeho výroku: "*al-Hasan a al-Husejn jsou (dva) vůdci mladíků v Ráji.*"²⁷ A jeho tvrzení o Sábitovi bin Kajsovi: „*Věru je (Sábit) z obyvatel Ráje.*“²⁸

Nestanovujeme pro kohokoliv z lidu kibly (tj. muslimů), že bude v Ráji nebo Pekle, s výjimkou těch, pro které to určil Posel (necht' mu Bůh žehná a dá mír). Přejeme si však dobré pro ty, co konají dobro, a obáváme se o hříšníky.

Neprohlášíme nikoho z lidu naší kibly (muslimů) za nevěřící kvůli hříchu, ani ho nevyháníme z náruče islámu na základě skutku.

Považujeme hadždž a džihád za věčně trvající společně s poslušností ke každému vůdci, ať už je spravedlivý nebo hříšný. Kromě toho modlení za nimi (ve společné modlitbě) je dovoleno.

Anas (necht' je s ním Bůh spokojen) uvedl, že Prorok (necht' mu Bůh žehná a dá mír) řekl: „*Tři věci jsou z podstaty ímánu: stranit se (ublížit) komukoliv, kdo říká: „Lá iláhe ille lláh.“ Neprohlášíme ho za nevěřícího kvůli hříchu (který mohl učinit), ani ho nevypuzujeme kvůli činu z náruče islámu. Džihád stále trvá od doby, kdy mě Bůh poslal, až do doby, kdy poslední část mé ummy bude bojovat s Dedždžálem. Ani utlačování tyрана ani spravedlnost spravedlivého vládce ho neruší. A (třetí je) víra v Al-Kadar (Božské předurčení).*“ Uvedl Abú Dawúd.²⁹

Ze Sunny je: Věrnost k Sahába, láska k nim, připomínání jejich dobrých vlastností a žádání Boha, aby jim poskytl milosrdenství a odpustil jim. A (také) vyvarování se zmiňování jejich špatných vlastností a toho, v čem se rozcházel, víra v jejich ctnosti a připomínání jejich superiority. Bůh říká:

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا

"A ti, kdož přišli po nich, hovoří: „**Pane náš, odpust' nám i bratřím našim, kteří nás předešli ve víře; a nevkládej do srdcí našich zlobu proti těm, kdož před námi uvěřili.**" (Shromáždění/Hašr (59):10)

A Bůh říká:

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ

"**Muhammed je posel Boží; a ti, kdož jsou s ním, strašní jsou proti nevěřícím, však laskaví mezi sebou.**" (Úspěch/Feth (48):29)

Prorok (necht' mu Bůh žehná a dá mír) řekl: „*Nespílejte mým Společníkům, protože věru*

kdyby jeden z vás dal na dobročinnost váhu hory Uhud ve zlatě, nedosáhlo by to byť i hrsti toho, co dali oni, dokonce ani polovinu z ní.³⁰

Ze Sunny je: Být spokojen s manželkami Posla Božího, Matkami věřících a čistými a prostými všech hříchů. Nejlepší z nich byly Chadídža bint Chuwejlid a ‘Á’iša bintu s-Siddík, kterou Bůh zprostil vši viny ve Svě Knize. Je manželkou Proroka v tomto i příštím světě. Kdokoliv ji vyřazuje z toho, od čeho ji Bůh osvobodil, nevěří v Alláha Největšího.

Mu’áwíja je Strýčkem⁸ věřících a jedním z těch, kdo zapsali seslání Boží. Byl jedním z chalífů muslimů, nechť je s ním Bůh spokojen.

Ze Sunny je: vyslechnout a poslechnout vůdce muslimů a chalífu (emíru l-mu’minín), ať jsou spravedliví, stejně jako hříšní, tak dlouho, dokud nám nepřikazují neposlušnost k Bohu, protože věru není žádná poslušnost ke komukoliv, jestliže zahrnuje neposlušnost k Bohu.

Je povinné poslouchat: kohokoliv, komu je dán chalífát a lidé souhlasí a jsou s ním spokojeni, stejně jako (poslouchat) toho, kdo bojoval proti lidem, dokud se nestal chalífou a nebyl prohlášen za „emíru l-mu’minín“. Vzdorovat mu, bouřit se proti němu a zasévat semena sváru mezi muslimy proti němu je zakázáno.

A ze Sunny je: učinit hidžru (tj. bojkot, zřeknutí se) od lidí novot a oddělit se od nich, zanechat hádek a sporů v náboženství, nedívat se do knih novotářů a nevěnovat pozornost jejich řeči. A každá nově zavedená věc v náboženství je novotou.

Kdokoliv, kdo se spojuje s něčím jiným než islámem a sunnou, je novotář, jako Ráfíza⁹, Džehmíja¹⁰, Chawáridž¹¹, Murdži’a¹², Mu’tazila¹³, Karrámíja¹⁴ a jim podobné směry. Toto jsou sekty špatného vedení a skupiny novoty. Nechť nám Bůh před nimi poskytne útočiště.

V úctě k imámům, co se týká (odlišností v) vedlejších otázkách náboženství, jako jsou čtyři mezáhíb (myšlenkové školy), toto není provinění. Protože vskutku, odlišnost ve vedlejších otázkách náboženství je milosrdenství a ti, kdo se do nich ponoří, jsou chvályhodní ve svých rozdílných názorech a budou odměněni za svůj idžtihád¹⁵. Jejich rozcházení je nesmírné milosrdenství a jejich shoda je nezvratný důkaz.

⁸ V originále je použito slova „chálun“ znamenající strýce z matčiny strany.

⁹ Ší’ité.

¹⁰ Popírají Boží atributy.

¹¹ Popírají růst a pokles víry, prohlašují jiné za nevěřící pouze na základě jejich hříchu.

¹² Popírají, že čin je součástí víry.

¹³ Následovníci cháridžovců, tvrdí, že Korán je stvořen.

¹⁴ Tvrdí, že již samo vyřčení slov šehády činí člověka úplným věřícím

¹⁵ Odpověď na základě vlastního rozumového úsudku, podepřená argumenty Koránu a Sunny

Prosíme Boha, aby nás ochránil od novot a fitny¹⁶ a aby nám dal žít v islámu a Sunně. A (prosíme) ať nás učiní z těch, kdo za života následují Posla Božího a ať nás po smrti vzkřísí v jeho společnosti, svým milosrdenstvím a přízní, amen.

Toto je poslední z vyznání víry – všechna chvála náleží Alláhu, samotnému. Nechť Bůh pošle svůj mír a požehnání našemu vůdci Muhammedovi, jeho rodině a jeho Společníkům.

VYSVĚTLIVKY

*1)

Autentický hadís zaznamenaný Ahmedem v jeho Musned (4/126-127), Abú Dáwúdem v jeho Sunen: Kniha o dodržování Sunny (č. 4607) a at-Tirmízím v jeho Sunen: Kniha vědění (č. 2676). Ibn Mádža ho uvedl v úvodu ke své Sunen (42 a 43), stejně jako ad-Dárimí ve své Sunen (1/44) a Ibn Hibbán (č. 102 v Al-Mawárid). al-Hákím (1/97), Ibn Abí 'Ásim v as-Sunna (str. 17, č. 20, 29 a 30), al-Bejhekí v Delá'ilu n-Nubúwa (6/541) a Ibn 'Abdulberr v Džámi'u Bejáni l-'Ilm we Fadlihi (1/222) ho také uvedl. Al-Albání potvrdil jeho pravost v Sahíhu l-Džámi'u s-Saghír (2/346), stejně jako ve své kontrole Ibn Abí 'Ásimovy as-Sunny (str. 29-30).

*2)

Autentické vyprávění zaznamenané od Ibn Mas'úda ad-Dárimím (č. 211) , at-Tabaráním v al-Kabír (č. 8870), al-Bejhekím v al-Madchal (č. 204) a Ibn Wadá v al-Bid'a we n-nehí 'anhá (str. 10), Abú Chajsamou v *al-'Ilm* (č. 54) a jinými.

*3)

Sahíh Al-Bucháří: Kniha tehedždžudu (č. 1145) a Sahíh Muslim: Kniha modliteb cestujícího (758), z hadísu Abú Hurejry.

*4)

Slabý hadís uvedený Ahmedem (4/151), Ibn Abí 'Ásimem v as-Sunna (571), Abú Ja'lá (1479), at-Tabaráním v *al-Kebír* (17/309), al-Kadá'mím v Musnedu š-Šiháb (576), Tamámem ar-Rázím v jeho Fewá'id (1278) a Al-Bejhekím v al-Asmá' we s-Sifát (str. 600). Al-Albání ho prohlásil za slabý v ad-Da'ífa (č. 2426). Alláhova Vlastnost úžasu je ještě potvrzena hadísem uvedeným v Sahíhu l-Bucháří (č. 4889) od Abú Hurejry o hostu. Prorok řekl: "**Alláh byl vskutku udiven–nebo smál se na - tohoto muže a tuto ženu (kteří udělali dobrý skutek tím, že poskytli jídlo Prorokovu hostu),**" takže Alláh seslal: "**a dávají jim přednost před sebou, i kdyby sami měli nedostatek.**" [Súra Shromáždění (59):9]

¹⁶ Rozvrat.

*5)

Sahíhu l-Bucháří: Kniha džihádu (č. 2826) a Sahíh Muslim: Kniha vůdcovství (č.1890) z hadísu Abú Hurejry.

*6)

Abú Dawúd zaznamenal tento hadís, v jeho řetězci však je Zijád bin Muhammed. Al-Bucháří řekl, že jeho hadísy jsou odmítnuté (*munker*).

*7)

Slabé vyprávění uvedené Ibn Kudámou v *al-'Ulúw* (19). A z této cesty vyprávění byl zmíněn az-Zahabím v jeho *al-'Ulúw Li l-'Alíji l-Ghaffár* (23, 24).

*8)

Slabý hadís uvedený Ahmedem (1/206-207), Abú Dawúdem (4723), At-Tirmízím (3320), Ibn Mádžou (193) a mnoha dalšími. Al-Albání ho zařadil jako da'íf ve své kontrole as-Sunny Ibn Abí 'Ásima (č. 577), stejně jako učinil al-Arna'út ve svých poznámkách k Al-Akídatu t-taháwíjja (2/365).

*9)

Autentické vyprávění uvedené Ibn Kudámou v *al-'Ulúw* (104), az-Zahabím v *Al-'Ulúw* (str. 141-142), Abú Nu'ajmem v *al-Hilja* (6/325-326), Osmánem bin Sa'ídem ad-Dárimím v *ar-Ra'd 'ala l-Džahmíja* (55), al-Láliká'ím v *Šarhu Usúl 'Itikádi Ahli s-Sunna* (664), Abú Osmánem v *'Akídatu s-Selef* (24-26) a jinými.

*10)

Autentický hadís uváděný od Ibn Mas'úda v mawkúf formě (jako jeho výrok), stejně jako v marfú' formě (jako výrok Proroka) v Sahíhu l-Bucháří, at-Tawhíd Ibn Chuzajmy a Sunan Abí Dawúd.

*11)

Dobrý (hasan) hadís uváděný al-Bucháří v jeho Sahíh (1/173), (13/453) a v jeho knize al-AdAbú l-Mufrad (970). Tento hadís byl uveden také Ahmedem v jeho Musned (3/495), al-Bejhékím v *al-Asmá'u we s-Sife'át* (str. 78-79), Ibn Abí 'Ásimem v *as-Sunna* (str. 514) a al-Hákímem v *al-Mustadrak* (2/437/574-575). Ten potvrdil jeho pravost a az-Zahabí souhlasil. Al-Albání řekl ve své kontrole as-Sunen (514):“*Je to autentický hadís.*“

*12)

Velmi slabý hadís uvedený at-Taberáním v *al-Awsat*, jak je uvedeno v *Madžma'u z-Zawá'id* (7/163) od Ibn Mas'úda, který řekl: “*Posel Boží řekl: 'Recitujte Korán vyslovující jej správně, protože vskutku kdokoliv recituje Korán a vyslovuje ho správně, bude mít deset dobrých skutků. A deset jeho špatných skutků bude vykoupeno a bude povznesen o deset*

úrovní.“ Al-Hajsamí o něm řekl: “*V jeho řetězci je Nuhšal a on je odmítnut (metrúk).*“ Nuhšal je Ibn Sa’íd bin Wardán Al-Wardání. Ishák ibn Ráhawejh ho prohlásil za lháře.

*13)

Autentický hadís uváděný Ahmedem (5/338), Abú Dawúdem (831) a Ibn Hibbánem (1876 v al-Mawárid). Jeho řetězec vyprávění je sahíh, jak uvádí Al-Albání v as-Sahíha (259). Ibn Kudáma tento hadís také zmiňuje v al-Burhán (str. 35-36) z vyprávění Sahla bin Sa’ada.

*14)

Toto je extrémně slabé vyprávění uvedené Ibn Al-Anbárím v al-Wáf wa l-Ibtidá‘ (1/20) ve znění:“*Některý ’Iráb (správné vyslovování) Koránu je nám milejší než pamatovat si některá z jeho písmen.*“ Jeho řetězec je da’íf džidden (velmi slabý), protože podle poznámek Badra al-Badra k *Lumu’atu l-’Itikád* (19) je v něm slabina a přerušeni v jeho řetězci.

*15)

Uveden Ibn Abí Šejbou (10/513-514) a Ibn Džarírem (at-Taberí) v jeho Tafsír (56).

*16)

Sahíhu l-Bucháří: Kniha časů modlitby (č.573) a Sahíh Muslim: Kniha mešit a modliteben (č.633) z hadísu Džábira bin ’Abdulláha.

*17)

Sahíh Muslim: Kniha víry (č.1) a nachází se také v hadísu Abú Hurejry v Sahíhu l-Bucháří (č.50) a Sahíh Muslim (č.5)

*18)

Řetězec tohoto hadísu je slabý. Je uveden Al-Hákimem v Ma’árifatu ’Ulúmi l-Hadís (31-32) a z této cesty vyprávění al-’Irákím v jeho Šarhu l-Ulfíja (str.327), přes Jezída ar-Rakášího od Anase bin Málíka.

*19)

Autentický hadís uváděný Ahmedem (1723), Abú Dawúdem (1425-1426), at-Tirmizím (464), an-Nasá’ím (3/248) a Ibn Mádžou (1178) a jeho řetězec je sahíh. Ahmed Šákir (Bůh mu budiž Milostiv) potvrdil jeho platnost ve svých poznámkách k Sunan at-Tirmizí.

*20)

Viz hadís al-Buchářího (č.3207) a Muslima (č.164) z vyprávění Anase bin Málíka od Málíka bin Sa’sy.

*21)

Viz An-Nihája Ibn Kasíra (Bůh mu budiž Milostiv) a al-Izá’a Siddíka Hasana Chána (Bůh mu

budiž Milostiv).

*22)

Sahíhu l-Bucháří: Kniha komentářů k súře Marie (č.4730)

*23)

Sahíhu l-Bucháří: Kniha ctností Společníků (č.3655). A v jiném znění v Al-Buchárim (3697), uvádí se: *“Během života Proroka jsme nedávali nikoho naroveň Abú Bakrovi, potom (totéž bylo s) Omarovi, potom (totéž bylo s) Osmánovi. Potom jsme nechali (zbývající) Společníky Proroka sami sobě a nerozlišovali jsme mezi nimi.”*

*24)

Autentické vyprávění uvedené Ahmedem v jeho Musned (1/106 a 110) a jeho synem 'Abdulluláhem v jeho Zawá'id (1/106, 2/110 a 127). Ibn Abí 'Ásim jej také uvádí v knize as-Sunna (1201) a al-Albání potvrdil jeho pravost ve své kontrole as-Sunna (2/570).

*25)

Hadís se slabým řetězcem vyprčů, uváděný Ahmedem ve Fadá'ilu s-Sahába (135), Ibn Abí 'Ásimem v as-Sunna (1224) a Abú Nu'ajmem (3/325) z hadísu Abú d-Dardá. Viz komentáře k tomuto vyprávění v kontrole Fadá'ilu s-Sahába Imáma Ahmeda s poznámkami Wasíjulláha bin Muhammeda bin 'Abbáse (1/152-153).

*26)

Autentický hadís uváděný Abú Dawúdem (4646-4647), at-Tirmízím (2226), který ho prohlašuje za hasan, An-Nasá'ím ve Fadá'ilu s-Sahába (52) a al-Hákimem (3/71 a 145), který potvrdil jeho pravost, a az-Zahabí souhlasil. Pro precizní diskuzi o něm, stejně jako argumentaci proti těm, kdo ho prohlašují za da'íf, viz al-Albáního as-Sahíha (459).

*27)

Al-Albání potvrdil jeho pravost v as-Sahíha (796) a řekl: *“Hadís je z většiny autentický, bez jakékoliv pochybnosti o tom. Spíše je mutawátir, jak uvedl al-Manáwí.”*

*28)

Sahíhu l-Bucháří: Kniha ctností (č.3613) a Sahíh Muslim: Kniha víry (č.119) z hadísu Anase.

*29)

Slabý hadís uvedený Abú Dawúdem (2532) a Abú 'Ubajdem al-Kásimem bin Sallám v jeho knize al-Ímán (str.47). Jeho řetězec je slabý kvůli Jezídovi bin Abí Nušba, který je neznámý, jak je uvedeno v at-Takríb. Al-Munzirí z tohoto důvodu ohodnotil jeho řetězec jako slabý ve svém zkráceném vydání Sunan Abú Dawúd (3/380).

*30)

Sahíhu l-Bucháří: Kniha ctností Společníků (č.3673) a Sahíh Muslim: Kniha ctností Společníků (č.2541) od Abú Sa'ída al-Chudrího.